

8) L. Janda

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník II / Číslo 5

květen 1997

Cena : 6,- Kč

Z obsahu:

Putování lebky
sv. Vojtěcha
(str. 3)

Setkání katechetů
(str. 5)

Hudba v liturgii
(str.8)

Interview:
P. Miloš Raban
(str. 10 - 11)

Kanovník Červinka
monsignorem
(str. 15)

"Tvůj poslední výdech rozpoutal
vichřici síly, jíž dýcháme dosud..."

J. Zahradníček

(23. dubna jsme oslavili 1000 let od smrti sv. Vojtěcha)

Upozornění:

V tomto čísle je vložena složenko, kterou můžete přispět na opravu mariánského kostela v Bozkově (viz. článek v minulém čísle). Tato složenko neslouží k úhradě předplatného Zdislavy!

Manželská setkání

Ještě je několik volných míst na Manželská setkání ve Světlé nad Sázavou v červenci. Bližší informace a přihlášky na adrese:

Centrum pro rodinu
ing. Pavel Fišer
U Strže 1097
463 11 Liberec 30
tel. 048/513 03 12, linka 356

Výstava o životě sv. Vojtěcha

Výstavu „ROSA BOHEMICA“ pořádá benediktinské arcidiecéze a Středočeské muzeum Rostoky u Prahy. Koná se v prostorách prelatury břevnovského kláštera 18.4. - 13.7. 1997.

Akce pro mladé

• Dne 30.5. - 4.6. 1997

(pátek až středa):

Pouť do Hnězdna, odjezd pravděpodobně z Brna, omezený počet účastníků tam může přespat. S sebou karimatku, spacák, pas, 1 slušné oblečení, dobrou obuv na 20 km pěší pouť. Cena přibližně 700 Kč.

Informace: Šárka Skalická, tel. domů 0471/206 53

• Dne 27.6. - 29.6. 1997

(pátek až neděle):

Putování na Libici (sv. Vojtěch). Pěšky z Mladé Boleslavi a Staré Boleslavi, na kolech z Teplíc přes Litoměřice a Všetaty. Zakončení mší svatou s otcem biskupem v Libici.

Informace: Diecézní centrum mládeže v Litoměřicích (tel. 0416/2121).

• Program prázdninových akcí, na které srdečně zve hnutí SVĚTLO - ŽIVOT, známé také pod názvem OÁZA

Oázy modlitby: 27.6. - 13.7. - místo konání: Hrádek u Vlašimi
přihlášky na adrese: Stanislav Zápotocký

Farní úřad Sedlčany
264 01

4.7. - 20.7. - místo konání: okolí Opavy (bude upřesněno)
přihlášky na adrese:

Josef Goryl OFM
Minoritská 1
602 00 Brno

11.7. - 27.7. - místo konání: Vidnava (Jeseníky)
přihlášky na adrese:

Dana Kolářová
Erbenova 5
787 01 Šumperk

18.7. - 3.8. - místo konání: u Jitavy, blízko Jablonného v Podještědí (bude upřesněno)
přihlášky na adrese:

Jan Rajlich OP
Hradiště 4
400 01 Ústí nad Labem
OÁZA je hnutí Panny Marie - Matky církve. Všechny akce, pořádané tímto hnutím, by nás měly obohatit o duchovní prožitky společenství církve a pomoci nám najít věci, které nám církev nabízí.

• Schmiedeberg

Zveme mladé lidi od 18 do 26 let na mezinárodní setkání mládeže

Kam? Do Schmiedebergu (německá strana Krušných hor - asi 25 km jižně od Drážďan)

Kdy? 30.7. - 12.8.1997

Co nás čeká? Setkání s mladými lidmi z evropských zemí, společné výlety, hry, rozhovory ve skupinách a mnoho dalšího...

Účastníci z Čech budou mít možná vše zdarma, hradí si pouze cestu tam a zpět (15 km za hranicemi od Cínovce). Základní znalosti angličtiny nebo němčiny jsou výhodou. Bude zajištěno tlumočení do ostatních jazyků. Přihlášky a informace na adrese diecézního centra mládeže nejpozději do 30. května 1997.

• Vltava 1997

Letos se opět můžete zúčastnit plavby po Vltavě, a to od 1. do 10. srpna 1997. Vyplouvat se bude 1. srpna z Lenory. Ten, kdo by měl zájem se plavby zúčastnit

a nebude se moci dostavit do Lenory 1.8., může se připojit v neděli 3. srpna ve Vyšším Brodě. Plavbu ukončíme poslední dva dny poutí k Panně Marii na Lomeček u Vodňan. Předpokládaná cena je asi 500,- Kč plus cesta tam a zpátky. Kdo má zájem zúčastnit se této akce, ať co nejdříve zašle svou přihlášku se jménem, rodným číslem a bydlištěm na adresu:

Petr Kubias
Dubový vrch 806
460 01 Liberec

Další informace budou zaslány.

Církevní školy se nebudou

Na základě četných dotazů rodičů a budoucích uchazečů o studium na církevních rodinných školách a Dívčích katolických školách sdělují, že Rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o opatřeních souvisejících s útlumem studijního oboru 63-44-6 Rodinná škola (čtyřleté studium) ve státních školách se nevztahuje na církevní rodinné školy a Dívčí katolické školy.

František Lobkowicz
předseda školské komise

Studium na Jaboku

Přihlášky ke čtyřletému dálkovému studiu sociálně pastorační práce (dosavadní „Malá

teologie“) na Vyšší sociálně pedagogické a teologické škole (Jabok) zřízené Salesiánskou provincií Praha je možné podat do 6.6.1997.

Podmínkou přijetí k řádnému studiu je maturita na jakékoliv střední škole. Příslušnost k nějaké církvi není podmínkou přijetí, uchazeč však musí souhlasit se zaměřením a programem školy. Školné se v denním studiu nevybírá, v dálkovém činí 500,- Kč za semestr. Administrativní poplatky za přijímací řízení činí 200,- Kč.

Volná místa na křesťan. tábore

Římskokatolická farnost v Janově n.N. pořádá pro děti už 4. ročník křesťanského letního tábora. Většinu tvoří děti z Jablonecka, zbývá však ještě několik volných míst, které bychom rádi nabídli například dětem z farností, kde žádný letní tábor nepořádají.

Tábor se bude konat na faře v **Bozkově u Semil** v termínu **4.-17.8. 1997** a cena za jednoho účastníka bude 1.300,- Kč. Zúčastnit se mohou děti od 6 do 14 let.

Pokud máte o tento tábor zájem, napište nám přihlášku se jménem, adresou a rodným číslem dítěte. Obratem vám zašleme bližší informace. Případné dotazy na tel. 0428/380 015.

Zdislava - měsíčník litoměřické diecéze

Vydává s církevním schválením litoměřického biskupství
Římskokatolická farnost,
Janov nad Nisou 41, 468 11, tel./fax. 0428/380 015
e-mail: farjan@vtx.cz

Řídí redakční rada, šéfredaktor Luboš Růta.

Grafická spolupráce: Jan Hrubý

Tiskne: GLOS Semily

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce - roční předplatné 100,- Kč včetně poštovného, při hromadných objednávkách sleva

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník II., číslo 5

Datum vydání: 4.5.1997

(uzávěrka příštího čísla 15.5.)

Cena: 6,- Kč

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p. OZSeČ v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Z diáře otce biskupa

1.5.	10,00 Ročov - kněžská pouť 15,00 Modlivý důl - pouť
2. - 6.5.	Řím - blahorečení španělského Roma Z.J. Malla - El Pelé
7.5.	Karlovy Vary - kapitula
8.5.	9,30 Bohosudov - setkání pěveckých sborů 15,00 Vinec - pouť 18,00 Mladá Boleslav
10.5.	10,00 Hejnice - pouť smíření
11.5.	Görlitz - setkání Renovabis
12.-13.5.	Králíky - biskupská konference
17.5.	10,30 Květnov - pouť a biřmování
18.5.	10,00 Litoměřice - katedrála, biřmování 18,00 Teplice - biřmování
21.5.	Königstein - setkání Kirche in Not
30.5.	17,00 Jablonec n.N., biřmování

Putování lebky sv. Vojtěcha po litoměřické diecézi

V první polovině června bude u příležitosti milénia sv. Vojtěcha i po naší diecézi putovat jeho lebka. Předkládáme vám harmonogram této akce:

1.6. neděle	převzetí ostatků sv. Vojtěcha od otce biskupa Radkovského bude v Litoměřicích v katedrále sv. Štěpána. Mše sv. a pak pobožnost.
2.6. pondělí	předání v Lounech v 17,30 hod. (přenocování)
3.6. úterý	Žatec (přenocování v Podbořanech)
4.6. středa	Podbořany v 19,00 hod., potom odvoz do Kadaně k sestřím dominikánkám
5.6. čtvrtek	Chomutov v 18,00 hod. (přenocování)
6.6. pátek	Most v 18,00 hod. (převezení večer do Oseka a přenocování tam)
7.6. sobota	dopoledne v Oseku v klášteře, večer Teplice
8.6. neděle	dopoledne Ústí n.L. (u sv. Vojtěcha) v 10,30 nebo 9,00 hod., navečer převezení do Děčína (v 18,00 hod.)
9.6. pondělí	Varnsdorf v 18,30 hod.
10.6. úterý	Česká Lípa (bazilika) v 17,30 hod.
11.6. středa	Liberec v 17,00 hod., Jablonec n.N. v 19,00 hod.
12.6. čtvrtek	Semily děkanství v 18,00 hod.
13.6. pátek	Turnov (sv. Mikuláš) v 18,00 hod.
14.6. sobota	Mladá Boleslav v 18,00 hod. (u Panny Marie)
15.6. neděle	Mělník 9,00 hod. a potom odjezd k předání do královéhradecké diecéze

Přesné časy a podrobnosti bohoslužeb spojených s putováním ostatků sv. Vojtěcha budou ještě upřesněny ve farnostech, v době uzávěrky tohoto čísla nebyly podrobnější informace k dispozici.

Člověče, zvedni hlavu!

13. května 1917 se Matka Boží zjevila ve Fatimě třem dětem: Lucii, Jacintě a Františkovi. Mezi jiným prosila, aby přicházely pravidelně ve stejnou dobu každého třináctého dne měsíce. V květnu se s námi chce Maria setkávat denně, abychom se k ní a spolu s ní modlili a vyprošovali milosti pro celý svět.

A proč právě s ní bychom se měli setkávat?

Svatý Jan měl vidění, které popsal v knize Zjevení: „A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy“ (Zj 12,1). A také se ukázalo jiné znamení: drak s deseti rohy a sedmi hlavami, který se postavil před ženou, aby pohltil její dítě. Pak začala bitva mezi drakem a ženou a žena zvítězila. Tento popis zobrazuje boj Církve se satanem. Zvláštní úkol v tomto boji má žena:

- ta, o které je řeč už v ráji: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství“ (Gn 3,15)

- ta, o které mluví prorok Izajáš: „Hle, panna počne a porodí“ (Iz 7,11)

- ta, kterou pozdravil Gabriel: „Bud' zdráva, milosti plná“ (Lk 1,28)

- ta, která byla s duší i tělem vzata do nebe.

Pro naši dobu je charakteristické to, že se díváme jen na to, co je časné. Zapomínáme na to, co má opravdovou hodnotu a co není vidět. Charakteristické je také i to, že se honíme za tím pohodlným, příjemným.

Jeden mladý člověk odpověděl na otázku, co dělá v neděli: „Pro mne je neděle fotbal, televize, holka a alkohol.“ Pro dnešního člověka je cíl umístěn v hranicích tohoto světa. Na nebe rezignuje snadno - jen aby měl auto, zábavu apod.

Maria je pro nás výzvou. Člověče! Zvedni hlavu, nech aspoň na chvíli stroj, lopatu, volant, vyjdi od psacího stolu, počítejte a podívejte se za okno! Ukázalo se veliké znamení.

Maria ti říká:

- existuje nejen hmota, nýbrž i duch

- existuje nejen chamtivost, nýbrž i obět

- existuje nejen země, nýbrž i nebe.

Svatý Pavel píše: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ (1 Kor 2,9). Jako Maria můžeme mít podíl na těchto věcech. Je třeba, abychom překonávali zátěž pozemských věcí. Aby kosmická loď vyletěla vzhůru, je třeba, aby překonala zemskou přitažlivost. Křesťanský život je právě takové překonávání přitažlivosti pozemských věcí. Není to pohrdání světem. Je to touha po tom, co je nahoře. Je to proměňování země v nebe.

Matka Boží je znamením pro dnešního člověka. Je znamením vítězství. Ona překonala všechna nebezpečí, těžkosti a životní problémy. Dnes se dívá na nás. Svou krásou nás chce přitáhnout k sobě. Pojďme k ní, přinesme jí náruč květů a nechme u jejích nohou. Modleme se v květnu a prosme: „Zvítěz, Maria, a veď nás do nebe.“

P. Jan Jucha MS

Zasvěceno svatému Vojtěchu v naší diecézi

V Cyrilometodějském kalendáři 1997 publikuje D. Rettová výčet kostelů a kaplí zasvěcených v ČR svatému Vojtěchu. Ukazuje se, že těchto zasvěcení není zdaleka tak málo, jak se někdy soudí. Hovoří o tom i suchá čísla uváděná podle jednotlivých diecézí. Jak se dá očekávat, nejvíce kostelů a kaplí zasvěcených sv. Vojtěchu se nachází ve světově mateřské diecézi - dnes arcidiecézi pražské. Avšak i naše litoměřická diecéze patří v tomto smyslu k předním. Svědčí o tom i následující údaje:

Diecéze	Kostely farní	Kostely ostatní	Kaple	Celkem
Pražská	7	2	1	10
Královéhradecká	2	6	1	9
Litoměřická	2	2	4	8
Plzeňská	3	3	1	7
atd.				

Nejmladším farním kostelem se může pochlubit arcidiecéze olomoucká: kostel ke cti sv. Vojtěcha zde byl vysvěcen v Otrokovicích dne 1. dubna 1995. Naproti tomu nejstarším dosud zachovaným svatovojtěšským kostelem se mohou pochlubit Litoměřice. Kostel sv. Vojtěcha v Křížové ulici, původně farní kostel litoměřického předměstí Zásada, je doložen z 11.-12. století. Kostel přestavěli barokně v roce 1703 G. a O. Broggiové.

Architektonicky nejvýznamnějším svatovojtěšským kostelem naší diecéze je barokní kostel sv. Vojtěcha v Ústí nad Labem, nacházející se v nejstarší části města zvané Hradiště. Patří také i k nejstarším, protože první zpráva o tomto původně románském kostele je již z roku 1186. Po různých historických peripetiích se tento původně farní kostel stal od roku 1617

dominikánským kostelem klášterním. V letech 1715 až 1731 byl barokně přestavěn litoměřickým architektem O. Broggioem.

Kromě těchto dvou kostelů, kdysi farních, uvádí seznam D. Rettové v litoměřické diecézi ještě dva další, původně také farní středověké kostely zasvěcené sv. Vojtěchu: v Počáplech, poprvé zmiňovaný v roce 1262 a farní kostel v Kruhu, doložený v roce 1352.

Uváděny jsou i dvě původně barokní kaple: kaple sv. Vojtěcha v Huti ve farnosti

Krásná z let 1748-49 a kaple v Račeticích ve farnosti Libědice u Podbořan, pocházející z doby kolem roku 1770.

Konečně mladšího data jsou kaple sv. Vojtěcha v Třeboci ve farnosti Dolní Ročov a kaple v Horní Suché ve farnosti Liberec, doložená z roku 1832-33.

Náš seznam si nedělá nárok na úplnost a naprostou přesnost dat. Věříme, že nám čtenáři napíšou o dalších svatovojtěšských památkách v naší diecézi a o tom, jaký je jejich současný stav.

Mnohem důležitější však je říci si na stránkách Zdislavy něco o tom, jak je v našich farnostech žita svatovojtěšská tradice v našem duchovním životě. Zejména v těch farnostech, které jsou spjaty se jménem svatého Vojtěcha i zasvěcením svých kostelů a kaplí.

-Vr-

Kardinál Josef Beran s ostatky sv. Vojtěcha v roce 1947

Ostatky sv. Vojtěcha putovaly i před padesáti lety

Podívejme se o padesát roku proti proudu času. To přece je možné. Nebylo tehdy svatovojtěšské milénium, ale i v roce 1947 se svatý Vojtěch ve svých ostatcích vydal na cesty. Letos se má tato cesta opakovat. Jiné ruce budou pozvedat kříšťálovou helmici, kryjící lebku svěťce, kterým mluví letos celá Evropa, ne-li celý svět. Naší diecézí procházel tehdy od 28. července přes Podbořany a Žatec. V neděli 3. srpna zavítal přes Doksany, Libochovice, Třebenice a Lovosice do Litoměřic a odtud v pondělí do Teplíc.

Ta letní neděle svolala zastupy lidí do diecézního města. Generální vikář Msgre Vlček přivítal tehdejšího pražského ordináře, arcibiskupa Josefa Berana, spirituál kněžského semináře Metoděj Habán OP ministra školství Stránského. Naplnila se katedrála a ulice města. V přeplněném Máchově divadle vystoupil na je-

viště v pozadí ozdobeném papežskou tiarou se zkříženými Petrovými klíči a bustou svěťce pražský arcibiskup a po něm ministr s projevem, představujícím svěťce jubilanta. Bohoslovci kněžského semináře zpívali skladby J.B. Foerstra s texty Jana Lebedy, kněze - básníka a později svěťcího biskupa: „Přijď, otče biskupe, a rukama svých synů dál pracuj na své vinici...“ Jakoby tato prosba byla vyslyšena o několik týdnů později ve jmenování nového litoměřického biskupa Štěpána Trochty.

Po padesáti letech opět Vojtěchovy ostatky vstoupí do litoměřické katedrály a překročí práh významnějších kostelů diecéze a znovu bude slyšet prosby věřících. Prosby stejně naléhavé a žhavé, promisečné tentokrát s prosbami Petrova nástupce v Hradci Králové i na Letné.

P. Josef Helikar

Děti z Loun na výletě v Praze

V úterý 11.3. pozval pan vikář Horák na výlet do Prahy děti, které v lounské farnosti chodí na náboženství nebo zpívají ve sboru.

Do chrámu sv. Víta dorazily v ranní době, kdy nebyl ještě přeplněn turisty.

Vím, že se spolužáci často posmívají křesťanským dětem. Průvod pana vikáře, ministrantů, zpívajícího sboru a ostatních dětí, který důstojně kráčel od sakristie kolem kaplí našich světců, kolem hrobu sv. Jana Nepomuckého do překrásné svatováclavské kaple sledovalo pár školních výprav. Po posměchu ani památka, spíš bylo vidět překvapení a obdiv. Při mši sv. sbor také zazpíval a hlásky měly ten den zvlášť pěkně naladěné.

Pak čekal na všechny sportovní výkon. Téměř 300

schodů na chrámovou věž. Odměnou byl překrásný výhled na Prahu. Mezitím se ovšem probudili turisté a zaplnili chrám i nádvoří. Dvě bílé věže baziliky sv. Jiří naznačily další směr cesty.

Za dvě písničky zazpívané v tomto kostele sklidila výprava brblání „důležité“ paní dohlážitelky. Prý by zpěv mohl rušit výpravy, které si zaplatily za výklad a proto je třeba mít na něj povolení. Podotýkám, že v tu chvíli žádné výpravy v kostele nebyly, jen pár jednotlivců, kteří se zájmem naslouchali. Náladu si nikdo zkazit nenechal.

Děti nakoukly do Zlaté uličky a pak se všichni vydali směrem na Loretánské náměstí. Ve svém kostele provedl děti jeden z bratrů

kapucínů nejstarším betlémem u nás. Ano, provedl, protože kaširované figury jsou v životní velikosti.

Pak mezi lounskou výpravu zavítal otec biskup Jiří Paďour. To byste nevěřili, jak potichoučku dovedou poslouchat děti poutavé vyprávění, když ještě před chvílí byly jak „pytel blech“. Po odpočinku v klášteře a po dobrém čaji provedl otec biskup výpravu Loreto. Někoho zaujal kostel, jiného Loreta, což je kopie domečku Panny Marie. Další byli okouzleni klenotnicí, kde je bohatá sbírka monstrancí a kalichů. Na rozloučenou si pan biskup se všemi podal ruku. Mnozí se s ním loučili neradi.

Další cíl byl nedaleko - kostel premonstrátů na Strahově.

Že by si děti po tomto nabitém programu vyšlápaly ještě na Petřín? Proč ne, když je čeká zrcadlové bludiště, nohy jim běží samy. Všichni prošli bludištěm bez úrazu, ale potom! V sálku se zrcadly, které zkreslují lidské proporce, hlaholil tak silný smích a řehot, že jsme se divili, že zrcadla nevypadla z rámu.

V petřínském parku byla vhodná příležitost dojíst poslední zásoby od maminek a proběhnout se nebo poseďet a třídit zážitky. Poté autobus odvezl zpívající poutníky zpět do Loun.

Děti usínaly doma unavené, ale plně hřejivých dojmů. Do snů jim ten den jistě hrála zvonkohra z Lorety svou píseň Tisíckráté pozdravujem tebe...

Helena Zdislava Nejedlá

Setkání katechetů naší diecéze

Katechetické diecézní setkání se konalo tentokrát netradičně v neděli. Zhruba 30 účastníků mělo možnost shlédnout pásmo diapositivů o sv. Vojtěchovi, podělit se navzájem o zkušenosti s katechetickou prací i podiskutovat v tématických

skupinkách. Součástí dopoledne byla také účast na mši sv. s otcem biskupem.

Program začínal už v 9 hodin promítáním nové katechetické pomůcky - pásma diapositivů o sv. Vojtěchovi, vytvořených ze Škrátových mědirytin spolu s doprovodným slo-

vem R. Lukavského. Katechetům se pásmo líbilo, bylo však konstatováno, že přichází pozdě.

Otec biskup v úvodu mše svaté připomněl, že tato neděle se slaví jako Neděle dobrého pastýře. V promluvě pak hovořil o tom, že katecheta je

jakýmsi zástupcem Krista - pastýře. Zdůraznil, že vyučované děti si po letech nebudou pamatovat téměř nic z toho, co je katecheta učil. Budou však celý život vzpomínat na to, jakou pro ně byl osobností.

Po mši svaté se účastníci z katedrály znovu odebrali do učebny na „desítku“ (budova na Dómském náměstí č. 10), kde jednotliví katecheté přednášeli referáty o své činnosti. Po obědě následovaly tématické skupinky, na které však zbylo jen 30 minut, což bylo příliš málo na opravdovější zamyšlení nad probíranou tematikou.

Setkání uzavřel P. Chalupa z českobudějovické teologické fakulty svou biblickou přednáškou. Někteří z katechetů zůstali v Litoměřicích i na další dva dny, ve kterých se zúčastnili exercicií, vedených otcem biskupem Kouklem.

Luboš Růta

V Praze se konal Světový kongres rodin

Většina z vás asi ví, že od 20. do 22. března probíhal v Praze Světový kongres rodin, kterého se zúčastnili zástupci všech kontinentů. Jistě budou postupně uveřejňovány jednotlivé závažné projevy. Dnes vám přinášíme alespoň střípky z tohoto několikadenního společenství manželů, rodičů, odborníků, kteří se zamýšleli nad problematikou současného manželství a rodiny.

Bylo hezké, že stěny haly před kongresovým sálem byly pokryty výkresy dětí ze všech koutů světa, jimiž se snažily vyjádřit svůj pohled na rodinu. Nešlo by to, milí rodičové, že byste taky umožnili svým dětem, aby vám nakreslily, jak se jim jeví vaše rodina? Možná, že by vás to přimělo k zamýšlení.

„Řekněte světu, že bez rodiny je člověk vykořeněný - a bez kořenů se umírá.“ (Libanonská matka)

„V manželství se učíme nahlédnout jen vlastní já, ale zaměřit se na toho druhého! Jsme odpovědní za svého partnera, partnerku. Jako se ve vodě odráží obraz, odráží se ten druhý ve mně. Láska přechází

z jednoho na druhého.“ (Hanna Barbara Falkovitzová)

Jak překonávat stres v rodině?

Citujeme z referátu Dr. Jaroslava Šturmy z katedry psychologie Filozofické fakulty UK a vedoucího Dětského centra Pa-prsek pro postižené děti. Autor uvádí výsledky výzkumného projektu univerzity v Bamberku o tom, jak účinně překonávat stres v rodině. Bylo dotázáno celkem 194 rodin a nakonec byly shrnuty zásady, jimiž se řídily rodiny, které zvládaly krizové situace. Možná, že by tyto zásady mohly pomoci i rodinám našim. Citují:

„Účinně zvládat problémy pomáhá ve sledovaných rodinách především otevřenost a porozumění ve vzájemných vztazích a schopnost řešit problémy společně. Zaměřit se v problému ne na to, co rozděljuje, ale na to, co v sobě skrývá něco pozitivního. Být schopni podívat se na problém očima tohoto druhého. Úspěšnou strategií je relativizující přirovnání, tzn. vlastní problémy se jeví

v méně ostrém světle, jestliže si uvědomíme, že už jsme se s něčím podobným dříve vyrovnali. Zejména však, jestliže se setkáme s těmi, kdo podobnou situaci prožili a pozitivně vyřešili anebo i jen s těmi, kdo na tom jsou podobně.“

Dr. Šturma velice doporučuje, aby se scházeli manželé a rodiče. (Scházení s dalšími manželskými páry, společně se poznávat, radit si a pomáhat.) Dr. Šturma zvláště doporučuje setkávání rodičů s postiženými dětmi nebo rodin s dětmi v náhradní rodinné péči.

Uvědomit si rozdíly

Několik odborníků nezávisle na sobě upozorňovalo na to, že v současné době je třeba pomoci mladým manželům a rodičům, aby dobře poznali zásadní rozdíly mezi chlapcem a dívkou, mužem a ženou. Je to bezpodmínečně nutné k tomu, aby mohli lépe chápat jeden druhého, brát ho takového, jaký je, nevyčítat mu jeho rysy, sklony, vlastnosti. Ale naopak snažili se vycházet právě z toho, jaký ten druhý je ve svých přirozených vlastnostech a snažili se mu

dávat to, co potřebuje, co je pro něho důležité. Nedostatek znalosti rozdílů mezi mužem a ženou vede často ke zbytečnému nedorozumění, roztrpčení, neshodám.

Inspirovat se u Boha

„Ptáme-li se tedy, jak rodinu obnovit,“ říká Dr. Šturma, „pak se musíme inspirovat u Boha, který je láska. Jeho záměrem s rodinou je sdílení a předávání lásky. Jan Pavel II. v Dopise rodinám to vyjadřuje velmi konkrétně, když říká, že vzájemná láska, která je jediným nosným základem rodiny, znamená zřící se sebe sama, otevřít se a odevzdat se druhým. Člověk jako jedinec může vyrůst, objevit, zformovat a potvrdit svou osobnost jen v odevzdávajícím dávání.“

Přejeme vám ze srdce, aby se vám to ve vaší rodině s pomocí Ducha lásky, rady a síly a s pomocí Panny Marie, Josefa, svatě Zdislavy a dalších svatých manželů a rodičů opravdu denně dařilo.

V. Fišerová

Kněží naší diecéze se sešli v úterý Svatého týdne

Diecézní kněží se na celém světě na Zelený čtvrtek setkávají se svým biskupem při mši svaté. Obnovují svůj kněžský slib a biskup svěťí posvátné oleje pro celý příští rok.

Už téměř tradičně se z praktických důvodů kněží naší diecéze setkávají v Litoměřicích již v úterý před Zeleným čtvrtkem.

I letos program pokračoval po dopolední mši svaté obědem a přednáškou biskupa J. Paďoura. Na snímku vlevo jáhni přinášejí oleje k posvěcení, dole kněží v katedrále při mši svaté.

Paní Zdislava

Zdislava pomůže!

(z vyprávění sestry dominikánky R.D.)

Povím vám, jak to bylo s mým švagrem Václavem U. (1918). Od mládí měl slabé plíce; když dospíval, byl proto poslán na nějaký čas do Tater. Za německé okupace si uhnal zápal plic. Když mu bylo nejhůř, zabral mu streptomycin ze Švýcarska - u nás se tenkrát ještě nevyrobil. A protože jedna plíce nedýchala, nasadili mu pneumotorax. Pak byl léta pod lékařským dozorem, chodil na injekce a všechno vypadalo v pořádku. Oženil se s mou sestrou, založili rodinu.

Až v r. 1952 - hotová katastrofa. Začal kašlat krev, v plicích vznikla čerstvá kaverna (dutina vzniklá rozpadem tkáně) o velikosti 3x8 cm. Lékaři naléhavě doporučovali jeho ženě, ať ho co nejdříve umístí do plicní léčebny v Žamberku na plastiku, aby se doma nenakazili oba malí chlapeci.

Starší z nich, po tátovi Vášu, si stěžoval na bolesti nohou - nemohl se vyrovnat mladšímu bráškovi ve šplhání na stromy. Dětský lékař na Kladně zjistil, že se Vášovi v krčku nohy uchytil bacil TBC. Po porodu měl vykloubenou nožku,

ale v poradně maminku ujistili, že je vše v pořádku. Jenže teď v místě, kde se noha nejméně namáhá, podlehl nákaze.

Při operaci mu odejmuli 3 cm kosti a nohu dali do strojku. Byl odeslán do dětské léčebny kostní tuberkulózy v Košumberku. To už byl školák.

A táta? Lékaři v Žamberku vyzvali své pacienty, aby se pokusili soukromou cestou koupit v zahraničí dávku rimifonu, léku na zastaralou tuberkulózu. Ústav že dostává jenom vzorky.

Václavova žena i já jsme se pokoušely rimifon získat, ale marně. Hlavně jsme se však všichni modlili.

Jednou, když šla Václavova manželka do kostela, náhle slyší ve svém nitru: „Zdislava pomůže!“ Přesně si pamatuje, na kterém místě toto vnitřní ujištění slyšela. Hned pocítila duchovní jistotu a rovnováhu. Nevěděla však, kdo to je, ta Zdislava.

Obrátila se na mne do kláštera. Seznámila jsem ji s touto světeckou postavou a vypravily

jme se spolu k jejímu hrobu do Jablonného. Tam nás provázela jedna sestra, dominikánka. Jenže spěchala do školy vyučovat náboženství, a tak nás v hrobce nechala samotné. Splnila tím naše tajné přání. Modlily jsme se a modlily. Jen Všemohoucí ví, co se dělo v duši mé těžce zkušované rodné sestry. Domů se vracela hluboce uklidněna.

Náhle před svátek bl. Zdislavy - rok 1952 byl jubilejním rokem 700. výročí smrti naší milé paní svatého života - jsem dostala zprávu od Václavovy ženy: „Už nic nepodnikej, mám lék, odevzdali mi ho naši piloti, 30. května s ním jedu do Žamberku. Dostala jsem celé dvě dávky, takže bude dosti pro malého Vášu!“

Mezitím byl švagr v Žamberku určen na druhou část plastiky. Doktoři k tomuto kroku přistupovali i tak s obavami: „Uděláme-li plastiku na tolik žeber, co by zachvácená plíce potřebovala, nebude mít pacient čím dýchat...“

Ráno obdržel Václav od manželky telegram: „Nedávej

se operovat, mám rimifon!“ Jenže už bylo pozdě, už měl ležet na operačním stole. Ale „náhodou“ právě tehdy dostal jeho spolupacient chrlení krve, takže dali přednost jemu a Václava zatím neoperovali! Manželka do léčebny dorazila s rimifonem a lékaři nasadili léčbu.

Již po několika dnech primář, celý užaslý, říká Václavovi: „Co se to s vámi děje? Vypadá to, že od nás odejete zdravý!“

A opravdu, odešel ze Žamberka pouze s nepatrnou jizvou. Ostatní spolupacienti - stále se i po propuštění z léčebny o ně zajímal - jsou už dávno po smrti.

Po náležité rekonvalescenci můj švagr celá léta normálně pracoval; po doplnění vzdělání jako mistr v Vitaně v Kralupech nad Vltavou (továrně na polévky v prášku).

Také Váša se uzdravil z tuberkulózy, ani známky po nemoci nezůstalo, ba ani nohu nemá kratší. Dorostl, oženil se, má děti.

Na poděkování za uzdravení na přímluvu bl. Zdislavy stojí v presbytáři jejich farního kostela socha paní Zdislavy od mistra Adamce.

Milí přátelé,

my křesťané věříme, že naše pozemská cesta vede domů, k Otcí, že na této cestě nás čekají různá zastavení, často i plná obtíží a těžkostí. Jsou to vlastně zastavení křížové cesty, kterou prošel před námi Pán Ježíš, doprovázený svou matkou. Na konci této pozemské cesty stála pro Ježíše a stojí pro každého z nás brána smrti. Pro velikonoční radost, kterou jsme právě prožívali, pro Ježíšovo zmrtyvýchvstání však smíme doufat, že smrt je brána domů, do radosti věčné. Věčná radost pro ty, kteří se na pozemské cestě učili lásce, pravé lásce. Lásce, která je silnější než smrt.

Takové lásce se můžeme učit ve škole Panny Marie, ve škole svatých, kteří vítězně prošli branou smrti do nebe. Na našem českém nebi nám jasně svítí svatá Zdislava. Její život, její láska milující ženy, starostlivé maminky a pomocnice všech potřebných, byla cestou k bráně smrti plně vítězného, velikonočního jasu, snad až příliš brzy podle lidských měřítek. Cizí jsou Bohu úradky lidí ...

Marie Horníčková

Úryvek z básně Aleny Horákové „Paní Zdislava“

Cizí jsou Bohu úradky lidí;
on jejich krátké utrpení
v stav nekonečné lásky změní.
Zdislava slabě, neslouží jí zdraví.
Od slávy ctěné Přibyslavý
dušná a zemdlaná se vrací.
Unaví se i lehkou prací.
Sibylu zavolal k dceři.
Leká se, ale ještě věří,
z léčivých bylin čaje vaří
a nemocné se lépe daří.
Když ale jaro do kraje se vrací,
Zdislava se jí před očima ztrácí.

V noci ji krutý kašel budí.
Ty kamenné zdi tolik studí ...
Když krátce padá do spánku,
vídává chladnou studánku,
sídličku čistou, pomocnici
a stezku, kterou prosebníci
brali se k hradu. Vidí znova
i lesy kolem Křižanova
a sebe, neústupné děcko.
Odchází. Ví to. Daleko je všecko.
Dostala mnoho, ať Pán mnoho
žádá.
Manžela, s kterým žila život lás-

ky,
i děti. Jejich hebké vlásky
nebudou maminčiny ruce hladit.
Prostý lid. Kdo jim bude radit,
kdo bude jejich záštitou?
Dominikánům péči svou
a starost o ně odporučí.
Ať Boha milovat je učí,
ostatní všecko Pán jim přidá.
Horečka s úlevou se střídá.
Viny své v myslí shledává,
pokorně Pánu podává
lítosti stužkou převázané.

Tady mě máš, můj Pane.
Jak kdysi v dětství, blízko smrti
stínu
vídává mateřskou tvář Mariinu.
Kalich je do dna, může odejít.
Zemřela. Pláče všečen lid.
Pohřbili tělo v kryptě kostela.
Ne, neodešla docela.
Vzorem nám je a přimlouvá se
za svoji zemi v těžkém čase.
Hledá si mezi námi pomocníky.
Zdislavo, za tvoje světlo Bohu
díky.

Chrámovým sborům

Myslím, že už mohu podtrhnout a sečíst seznam sborů, které se ozvaly na mou výzvu. Začátkem března jsem dostal poslední dopis od pana Puldy, který vede sbor v děkanském kostele Všech svatých v Litoměřicích a v Křešicích. Jeho adresa je: Jaroslav Pulda, Kamýcká 89/11, 412 01 Litoměřice. Od té doby je již ticho po pěšině.

Vím, že existují i další chrámové sbory, o některých byla zmínka i v měsíčníku Zdislava, ale buď se (zbytečně) ostýchají přihlásit se do naší rodiny chrámových zpěváků, nebo si myslí, že si stačí samy a že snaha o jakékoli sdružování zkrátka nemá smysl.

Z došlých dopisů jsem poznal, že některé sbory pracují ve svízelných podmínkách, způsobených často nezajmem farníků o práci ve sboru nebo ve schole. Mohu prozradit, že je tomu tak i u nás v Mostě. Z dopisů jsem se také dozvěděl, že na mnoha kúrech převládají ženy, a proto jsem přemýšlel, jak těmto sborům pomoci při opatrování vhodných skladeb. Před Velikonocemi jsem rozeslal snadnou a pěknou českou velikonoční skladbu Jaroslava Kříčky „Lumen Christi“ pro ženské hlasy. Doufám, že alespoň někde o Velikonocích zazněla. Z téhož důvodu jsem pro ženský sbor sestavil jakési společné mešní proprium pro liturgické mezidobí

z antifon a úryvků žalmů.

Vstupní zpěv „Ať se ti koří celá země, Bože“ (Žl 66,4) z 2. neděle v mezidobí má ve zpěvácích vyvolat radostnou touhu po chvále a oslavě Boha. Zpěv před evangeliem „Tak Bůh miloval svět“ (Jan 3,16) vyjadřuje podstatu radostné zvěsti - Bůh nás miluje a chce nám darovat věčný život. Zpěv k obětnímu průvodu „Jako zápalné oběti“ (Dan 3,40) nám připomíná slavnostní starozákonní oběti, které byly pouhým předobrazem Kristovy oběti na kříži. Zpěv k přijímání „Mým štěstím je být nablízku Bohu“ (Žl 73,28) vyjadřuje radost ze setkání s Kristem v eucharistii. Jako přídatek je připojena známá modlitba „Pod ochranu tvou se utíkáme“, kterou je možno zazpívat po mši nebo uplatnit při jiné vhodné příležitosti. Doufám, že žádný odborník na liturgii nebude mít námitky proti tomuto výběru textů do jakéhosi společného propria pro mezidobí nebo spíš do mešní písně pro sbor.

Skladby jsou psány ve snadném slohu pro tříhlasý ženský sbor s doprovodem varhan. Pokud by někdo měl o ně zájem, zašlu mu je za úhradu nákladů na xeroxování a poštovné.

V příštím čísle bych chtěl přinést referát o setkání sborů 8. května v Bohosudově. Společně zpívaný sbor „Svatý Vojtěch“ bude dirigovat sám autor Petr Eben.

ing. Jiří Bříza

Chrámové sbory v Teplicích

Máme u nás v Teplicích tři kostely a dva chrámové sbory na jednu farnost.

První sbor je Brixiho komorní sbor, vedený p. Bohuslavem Ostroveršenkem. Tento sbor vystupuje občas v děkanském kostele sv. Jana Křtitele a v dalších chrámech naší diecéze.

Druhý je v kostele Božské-

ho srdce Páně v Trnovanech, který především účinkuje při slavnostních bohoslužbách během roku. Občas vystupuje i v kostele sv. Jana, u sv. Alžběty v Šanově, v Bohosudově, Oseku i jinde. Tento sbor řídí p. Oldřich Zemánek.

František Čapek
Teplice

Redakční rada Zdislavy se rozhodla věnovat v našem diecézním měsíčníku prostor pro pravidelnou rubriku věnovanou otázkám církevní hudby v dnešní liturgii. Jsme si dobře vědomi častých problémů, jež se dotýkají této oblasti, a které nejsou pouze záležitostí kněží, varhaníků a sbormistrů, ale přímo se dotýkají nás všech, kteří se pravidelně účastníme na bohoslužbách. Stará a osvědčená moudrost „kdo zpívá, dvakrát se modlí“ je aktuální dodnes, jak to potvrzují i nejnovější liturgické dokumenty.

Jakou hudbu tedy dnes můžeme pokládat za církevní a liturgii odpovídající? Jaké místo má zpěv v liturgii? Je vhodnější, aby zpívala pouze schola či sbor nebo je lepší dát přednost lido-

Hudba v liturgii

vému zpěvu? Je lepší při zpěvu užívat latinského jazyka nebo dát přednost překladům do jazyka národního?

To vše jsou jistě velmi důležité otázky, na které bychom měli být schopni si odpovědět. Právě tato rubrika by proto měla dát prostor k diskusím, připomínkám, postřehům a návrhům ze strany všech, kteří k otázce církevní hudby mají co říci. Vyzýváme tedy všechny čtenáře Zdislavy, kterým není lhostejný osud skutečného pokladu liturgické hudby a chtějí vyjádřit svůj názor, upozornit na některé problémy a svěřit se se svými dojmy týkajícími se této oblasti, aby do redakce zasílali své příspěvky.

Pravidelně zde také budeme otiskovat Předpisy katolické církve týkající se liturgické hudby, jak je souhrnně sebral a upravil RNDr. František Šmíd, který se touto otázkou dlouhodobě zabývá a církevní hudbu také přednáší na KTF UK v Praze.

Na začátek je nezbytné se seznámit alespoň s výčtem liturgických závazných předpisů, které se této otázky dotýkají. V našem století se církev vyjádřila tak často a tak obsáhle k otázkám církevní hudby, jako v žádném století předtím. Avšak znalost těchto dokumentů je vlivem naší izolace v minulosti špatná jak u varhaníků, tak i u kněží. Základní z nich jsou tyto:

1/ Motu proprio sv. Pia X. „Inter pastoralis officii“ z 22.11.1903 (MP)

2/ Apoštolská konstituce Pida XI. „Divini cultus sanctitatem“ z 20.12.1928 (DCS)

3/ Encyklika Pia XII. „Musicae sacrae disciplina“ z 25.12.1955

4/ Instrukce o církevní hudbě a posvátné liturgii ze 3.9.1958

5/ Konstituce II. vatikánského koncilu o posvátné liturgii „Sacrosanctum concilium“ ze 4.12.1963

6/ (První) instrukce k správnému provádění Liturgické konstituce „Inter Oecumenici“ z 26.9.1964

7/ Instrukce o hudbě v posvátné liturgii „Musicam Sacram“ z 5.3.1967

8/ Druhá instrukce ke správnému provádění Liturgické konstituce „Tres abhinc annos“ ze 4.5.1967

9/ Všeobecný úvod k novému misálu z 26.3.1970

10/ Třetí instrukce ke správnému provádění Liturgické konstituce „Liturgicae Instaurationes“ z 5.9.1970

11/ Direktář pro dětské mše „Pueros baptizatos“ z 1.11.1973

Podle materiálů Dr. Šmída zpracoval Bc. Petr Kolář

Jsou naše diecézní setkání mládeže málo duchovní?

„Mistře, kde bydlíš?“ „Pojďte a uvidíte.“ Tyto dva verše z Janova evangelia byly hlavním mottem v pořadí již patnáctého setkání mládeže v Litoměřicích. Uskutečnilo se v sobotu před Květnou nedělí a příštířší mu poskytlo místní divadlo K.H. Máchy.

Dopolední program se skládal z několika dramatických scének, které byly prokládány zpěvem. Doprovod k němu obstarala skupina mladých lidí poskládaných z celé diecéze. Oba moderátoři mající na starost průběh dopoledne přivítali také nového generálního vikáře Mons. Karla Havelku, který měl kromě stručného představení za úkol i přečíst pozdrav od otce biskupa. Ten se nemohl zúčastnit osobně, neboť měl neodkladnou pout

v Izraeli a v již zmíněném pozdravu všechny ujišťoval o svých modlitbách v Betlémě a o tom, že i když s účastníky setkání nemůže být osobně, duchovní spojení onu několika-tisícikilometrovou vzdálenost zcela smazává.

Na pódium bylo pozváno ještě několik lidí významně působících v naší diecézi. Konkrétně zástupce organizace Antiochia, dále otec Šimáček, který se podrobněji zmínil o chystaném celosvětovém setkání mládeže se Svatým otcem v Paříži a další. Úderem poledne si mikrofon vzal opět generální vikář, aby se se všemi pomodlil Anděl Páně. Tímto se všichni mohli odebrat k obědu.

Po krátké pauze program pokračoval v katedrále pantomimou a mší svatou. Poté

se mládež odebrala zpět do divadla, aby shlédla provedení rockové opery Veslo a růže pojednávající o svatém Vojtěchovi. Podáno bylo skutečně profesionálně, neboť autory i herci byli studenti absolventského ročníku AMU. Tímto byl program setkání ukončen a účastníci se zase na půl roku rozjeli do svých domovů.

Možná je někomu divné, že je výčtu programu uvedeno málo věcí majících důraz na duchovní hodnoty a rozvoj. Pouze mše svatá a jediná modlitba - Anděl Páně. Jsem přesvědčen, že kdyby bylo do náplně dne zařazeno například jedno krátké čtvrt hodinové ztišení, kdyby jeden z mnoha přítomných kněží k mladým promluvil ve vážnějším tónu, zdůraznil nutnost jejich aktivity nejen

v rámci farnosti, ale minimálně celé diecéze, na atraktivitě celého dopoledne by to neubralo.

Bývalo zvykem při minulých setkáních, že v jedné části programu se všichni účastníci rozdělili do několika skupinek, kde se zabývali různými činnostmi a blíže se seznamovali s děním v diecézi. Živě mám v paměti návštěvu konviktu, kontakt s uprchlíky a další. Díky tomu, že v jedné skupině byl pouze malý zlomek z celkové počtu mladých, byla daleko větší možnost navázání jakéhokoliv kontaktu.

Takovýmto oživením by jistě vzrostl zájem, do jeho přípravy by se zapojili noví lidé a takto by se možná podařilo zastavit klesající počet zájemců a jejich množství by se dalo srovnávat s ostatními diecézmi.

Jan Šobáň

Mohu o tom mluvit?

V úterý Svatého týdne se v litoměřické katedrále sešli se svým biskupem kněží a jáhnové naší diecéze ke mši při svěcení olejů. Tato mše, kterou biskup koncelebruje se svými kněžími, má zdůraznit společenství kněží s biskupem. V homílii vzpomněl otec biskup list Svatého otce kněžím k Zelenému čtvrtku 1997, ve kterém papež připomíná svoje padesátileté kněžské jubileum. Otec biskup se při této příležitosti vrátil ve vzpomínkách ke svým kněžským začátkům a povzbudil přítomné kněze k věrnému plnění kněžských povinností. Připomněl slova vstupní modlitby, kde se říká, že Bůh dává kněžím účast na poslání svého Syna a kde ho prosíme o posilu plnit věrně toto poslání a o vydávání svědectví, že on přináší světu vykoupění. Otec biskup rovněž řekl, že součástí

této bohoslužby je obnova kněžských slibů. Slibů, které každoročně před ním kněží obnovují. Této obnovy se již mnozí nezúčastní, protože byli svým Pánem povoláni na věčnost anebo, jako letes jeden z nich, odešli z kněžské služby.

Tolik úvodem k tomu, o čem bych chtěl mluvit.

Je radostné číst v oběžníku biskupství (ACEL) o potěšitelném vzrůstu počtu našich bohoslovců, je hezké číst v listárně reakci na výzvu otce biskupa ze Zdislavy 3/97. Ano, modlíme se za nová duchovní povolání, přispíváme sbírkami na bohoslovce. Zapomínáme však, podle mého soudu, na jednu důležitou věc. Bohoslovec ukončí studia, je vysvěcen a při známém nedostatku kněží je ve většine případů ustanoven administrátorem farnosti, kde zůstane sám a má práce nad hlavu. Někdo má štěstí,

že má dobré pomocníky z řad laiků, jiný to štěstí nemá. Někdo má štěstí, že má ve svém sousedství velmi dobré spolubratry, jiný takové štěstí nemá. Myslím si, že zde by bylo třeba pomoci - a to pomoci modlitbou. Znamená to tedy nejen se modlit za nová kněžská povolání, ale modlit se za kněze, protože oni tu naši modlitbu potřebují. Stane-li se pak, že některý kněz požádá o uvolnění ze své služby, tak si myslím, že vinu máme i my, protože jsme se za něj málo modlili.

Možná, že ten kněz bude svého rozhodnutí brzy litovat. Možná dřív, možná později a možná vůbec ne. Kdo toho zcela určitě lituje, je církev. Touto skutečností bychom se měli poctivě zabývat, ani nesoudit, ani nemávnout rukou. Je zde řada otázek, kterými by se měl někdo zabývat. Je to otázka výběru kandidátů kněž-

ství, aby nebyl přijímán téměř každý, kdo se hlásí, jen proto, že je nedostatek kněží. Měla by to být otázka přípravy pro celý kněžský život se všemi radostmi, ale i problémy, těžkostmi a úskalími. Měla by to být otázka, jak přijímá novokněze kněžské společenství, zda se ho snaží dále formovat. Měla by to být i otázka, nakolik se vedení diecéze o své kněze stará a nakolik jsou kněží ochotni udržovat styk s biskupstvím. V neposlední řadě by to mohla být i otázka po vzájemně ohleduplném, vyrovnaném a chápavém vztahu kněží s laiky. Těch otázek by mohlo být daleko více; na další byste přišli určitě i vy. Myslím si však, že těmi základními bychom se měli zabývat my všichni. A měli bychom zintenzívnit modlitby za své kněze. Protože jinak se můžeme dočkat dalších bolestných odchodů.

-mela-

Raspenavský "mnoho-obročník", P. Miloš Raban

Na tomto místě se obvykle setkáváte s rubrikou "Farnost se představuje". Mé povídání s P. Rabanem však ukázalo, že jeho aktivity jsou tak zajímavé, že stojí za to uveřejnit rozhovor s ním ve formě interview.

Jak jste se stal knězem?

Pocházím z Kryštofova Údolí. Vystudoval jsem strojní fakultu - ekonomiku a řízení v letech 1966-71. Pak jsem pracoval ve výzkumném ústavu, potom v Charitě a roku 1977 jsem odešel

V jakých funkcích působíte a kde všude pracujete?

Když to vezmu chronologicky, nejprve jsem byl (a stále jsem) duchovním správcem tohoto farního obvodu (Raspenava, Hejnice, Mníšek - pozn. red.). V roce

z blízkého i vzdálenějšího okolí. Klášter františkánů byl vlastně po reformaci také založen s cílem provádět duchovní obnovu. Domnívám se, že touto snahou navazují na původní poslání tohoto poutního místa.

ní, náboženství, národnosti, povolání, různého věku, stavu a zaměření. Délka obnovy bude od 2 hodin do 6 týdnů. Toto zařízení by mělo zaplnit prázdné místo, které je například i v procesu fyziologického uzdravování. Člověk, který je nemocen, mívá i psychologické potíže. Lidé u nás jsou zvyklí chodit až rovnou k psychiatrovi, když se sesypou. Psychologicko-spirituální rehabilitace zde vůbec neexistuje.

V jakém stavu budování je centrum nyní?

Už v současné době vyvíjí centrum činnost. Těžištěm jsou poutě s doplňujícími programy. Dále přednášky, semináře, kursy náboženství a individuální terapie. Další aktivitou jsou hudební koncerty, které zde mají tradici již od roku 1985. Je jich 12 do roka a jezdí sem i zahraniční umělci a koncerty mají skutečně evropskou úroveň.

Jak vypadá v současné době oprava hejnického kláštera?

Na počátku oprav stály různé dotace z Německa. Ty se vyčerpaly, protože jejich těžiště se přesunulo jinam. Nyní je oprava financována z Programu záchrany architektonického dědictví a nyní máme naději, že budeme financováni z projektu PHARE. Zatím bylo do celého projektu investováno asi 20 milionů korun. Celkové náklady jsou vypočítány na 100 milionů korun. Opraven je již například interiér kostela,

do zahraničí. Vystudoval jsem v Římě na Lateránské univerzitě teologii, kde jsem získal licenciát, doktorát pak na Gregoriánské univerzitě. Licenciát filozofie pak opět na Lateránské. Od roku 1984 do roku 1990 jsem pracoval v Německu jako kaplan. Od té doby hovořím německy stejně jako česky. V roce 1990 jsem se vrátil, a protože jsem byl vysvěcen pro litoměřickou diecézi, tak mě pan biskup dal sem do Hejnic.

1991 dostali františkáni zpět hejnický klášter, který věnovali diecézi. Z tohoto kláštera vzniklo Mezinárodní centrum duchovní obnovy.

Co to je?

Když jsem byl „venku“, zhlédl jsem se v takovýchto osvětových a vzdělávacích střediscích, která tam běžně působí. Začala vznikat po válce a dnes se nachází tak 3-4 v každé diecézi. Úkolem těchto center je „duchovní osvěta“ mezi nejširšími vrstvami obyvatelstva

Mezinárodní centrum je to proto, že leží v hraničním „trojúhelníku“ a spolupracuje již nyní s podobnými zařízeními v německém Marienthalu a polské Wroclavi. U nás tato centra zatím nemají tradici, ale věřím, že mají budoucnost.

Co se tedy konkrétně v tomto centru bude dít?

Bude zde působit tým odborníků - psychologů, terapeutů a duchovních, který bude poskytovat duchovní obnovu lidem různých vyzná-

střechy kláštera, přípojky, částečně vnitřní rozvody a zprovoznila se část západního křídla kláštera.

Pokud by finanční pomoc dopadla, kdy by mohlo centrum naplno fungovat?

Kdybychom dostali peníze, jaké chceme, mohlo by centrum fungovat za dva roky, tj. v roce 1999.

Jaké jsou vaše další aktivity?

Od roku 1993 pracuji ve známé „Husovské komisi“. Práce v této komisi není jednoduchá, protože každé prohlášení vyvolá obrovskou reakci v médiích. Veřejnost je velmi netrpělivá, ale práce komise je dlouhodobá také z toho důvodu, že každý z členů vykonává tuto práci jako další ke svým hlavním činnostem.

Od roku 1995 také učím na Technické univerzitě v Liberci filozofii, psychologii a religionistiku.

Kolik vám to zabírá času?

Vyučování na univerzitě asi 12 hodin týdně. Cítím se být touto činností „využit“, protože mám možnost oslovit lidi, které bych jinak nikdy neoslovil.

Pracujete také na přípravě sněmu...

Ano, od začátku minulého roku. Sněm je skutečně epochální událost v naší církvi. Musíme to tak pochopit, abychom tuto šanci nepromarnili. Sněm se neschází jednou za 5 nebo 10 let, ale řádově jednou za 100 - 200 let. A protože se schází v takovéto periodě, určuje také perspektivu na takovéto období. Proto jsou také velké nároky kladeny na jeho přípravu, a to se nedá úspěchat. Minulý sněm v Praze byl roku 1860, předtím roku

1605 a ještě předtím někdy ve 14. století.

Co bude hlavním tématem sněmu?

Hejnická mariánská bazilika, nalevo část kláštera

Téma je nasnadě - uplatnění II. vatikánského koncilu. Ve skutečnosti se prakticky neuplatnilo nic než dvě věci. První je liturgická reforma, a to ještě spíš jen tou vnější formou, druhou věcí je ustanovení biskupské konference. Strukturální reforma církve však ještě nenastala. Když se podíváte na partikulární právo, tak se nezměnilo ani v nejmenším. Časově to vypadá asi tak, že když se teď začíná intenzivně pracovat na přípravě sněmu, mohl by tyto otázky zpracovat a uzavřít zhruba kolem roku 2010 - 2015.

Jak takový sněm konkrétně vypadá?

Má relativně předepsanou

kanonickou strukturu. Skládá se ze 3 základních fází: předpřípravná (v ní jsme my), přípravná a sněmovní. Samotná sněmovní fáze pak

ty. A ty si stanovují podle toho, co po mně církev chce. Při bohoslužbách mě například zastupuje kolega P. Michal z Nového Města. Ve vyučování náboženství působí tři katecheté. Dále zde pracují dva pastorační asistenti a dva muži jsou zde na civilní službu. Kromě nich je tu 6 nezaměstnaných lidí na veřejně prospěšné práce.

Jak vypadá ve vašem obvodu návštěvnost bohoslužeb?

V Mníšku a Raspenavě chodí z drtivé většiny místní. V Hejnicích je jich jen asi 1/3. Ostatní jsou lázeňští hosté a poutníci. Každou neděli se v Hejnicích účastní mše sv. kolem 80-150 lidí.

Vrátil bych se k těm prioritám. Jak jdou tedy za sebou?

Za nejdůležitější pokládám asi ten sněm pro jeho velkou významnost. Na druhém místě stojí zřejmě tzv. „Husovská komise“, poté stojí vyučování na univerzitě. Za tyto aktivity bych kladl duchovní správu tohoto farního obvodu, na samý konec pak budování duchovního centra.

Jistou zajímavostí je, že se mi podařilo najít původní zakládací smlouvu mezi vlastníky panství a františkány z roku 1691. Dříve totiž církev nebudovala kostely ani kláštery. Vždy stavěli panovníci. A dělali to právě kvůli duchovní obnově. Chtěli dát společnosti identitu. Také věděli, že společnost získá morální úroveň, která také jim bude k užítku. Františkáni si ve smlouvě kladou podmínky, čím vším je bude ročně rod Clam-Gallasů zásobovat a jak bude klášter udržovat. Panovník musel vynaložit značné úsilí, aby zde františkány měl.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se a fotografoval L. Růta.

Zbývá vám při všech těchto povinnostech ještě čas na vaši farnost?

Je třeba si stanovit priori-

Sekty

Z. Šplíchal

Haré Kršna (ISKCON)

Tato sekta je velmi zajímavá a pochází z Indie. Společnost pro uvědomování si Kršny (ISKCON) je skupina velmi aktivní i u nás. Její centrum je poblíž Benešova u Prahy, kde členové obývají vlastní farmu. Pokoušejí se zde v malé komunitě žít jako Indové, a to se všim všudy.

Poznáte je velmi snadno podle žlutého sáří (splývavý oděv), vyholené hlavy a copánku na hlavě. Neustále se modlí mantru (modlitba ve staroindickém jazyce sanskrtu), která zní: „Hare Kršna, Hare Kršna, Kršna, Kršna, Hare, Hare, Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma, Ráma, Hare, Hare.“ Tuto modlitbu se modlí s pomocí „růžence“ o stoosmi kuličkách a denně se jej modlí šestnáctkrát.

Všichni vyznavači jsou vegetariáni, nekouří, nepijí alkohol, ale mají dovoleno sladké, a to i ve velkém množství, protože sladké má rád jejich bůh. Mají zakázáno zabíjet a zotročovat vše živé, odmítají techniku, většinu jejich času na farmě vyplňuje zpěv mantry a fyzická práce.

Každý den vstávají velice brzy, okolo čtvrté hodiny, poté se osprchují ve studené vodě a mají ranní modlitbu mantry. Potom následuje snídaně, při které opět zaznívá mantra a následují obřady v chrámu. Ty jsou velmi zvláštní, protože při nich dochází k uctívání dřevěných nebo kamenných soch indických bohů. Těm je přinášeno jídlo, květiny, kadidlo, vějíř, kapesník a ohnivá oběť. Božstva jsou symbolicky koupána, oblékána, krmena a večer „ukládána do postele“. Obřady v chrámu probíhají dvakrát denně.

Dopolední činnost je vypl-

něna prací a učením, při kterém jsou zkoumány texty véd (staroindické spisy, podobné našemu Starému zákonu). Po obědě se někteří vypraví na misie do měst a ostatní opět manuálně pracují. Následuje večerní modlitba a obřady v chrámu.

Celé hnutí působí exotickým dojmem. Do světa se dostalo z Indie díky zakladateli Prabhupádovi. Byl to vzdělaný Ind, který studoval filozofii, ekonomiku a angličtinu na univerzitě v Kalkatě. V osmapadesáti letech opustil svou manželku a pět dětí a své místo v prosperující farmaceutické firmě a stal se hinduistickým mnichem. V roce 1965 - ve svých sedmdesáti letech - přijel do New Yorku v USA šířit učení o Kršnovi.

Oslovil hlavně hnutí hippies a stal se známým také díky filmu Vlasy. Založil Mezinárodní společnost pro uvědomování si Kršny (ISKCON) a začal vydávat časopis BACK TO GODHEAD (zpět k bohu). Zemřel v roce 1977 v Indii.

Hnutí je financováno prodejem knih, časopisů, vonných tyčinek a provozováním vegetariánských restaurací.

U nás se stalo známým sporem o vlastní školu, kde členové sekty chtěli své děti sami vyučovat a odmítali je posílat do normálních škol.

I když to všechno někdy působí legračním dojmem, jedná se o jednu z nejnebezpečnějších sekt. Trvá velmi dlouhou, než se bývalý člen dokáže vrátit zpět do normálního života.

Co říci závěrem? Jedná se o pokus zavést v západním prostředí ničím nepřizpůsobivý indický hinduismus a východní způsob života. Někdy jsou členové Hare Kršna víc indičtí než sami Indové.

Bohosudovská gymnazistka vyhrála soutěž sv. Vojtěcha

Po stopách sv. Vojtěcha až do Itálie pojedou o prázdninách primánka Biskupského gymnázia Bohosudov Miroslava Minariková, laureátka celostátní výtvarné soutěže „Svatý Vojtěch a sjednocená Evropa“. Za zajímavou cestu vděčí Mirka svému talentu, štěstí i učitelce Mgr. Čápové, která soutěžní práce vedla.

Zahraněční zájezd jako cenu za přední umístění v soutěži, jíž se zúčastnilo 1500 žáků a studentů z různých typů škol, předal mladé výtvarnici sám kardinál Miloslav Vlk při slavnostním shromáždění na počest milénia sv. Vojtěcha na Arcibiskupském gymnáziu v Praze. O své zážitky z cest se Mirka ráda

se čtenáři Zdislavy podělí.

Celkové výsledky umístění dětí z naší diecéze v soutěži:

I. kategorie:

9. místo: Kristina FRIDRICHOVÁ, 6 let, „Sv. Vojtěch“, MŠ Studánka, Jablonné v Podještědí.

II. kategorie:

4. místo: Miroslava MINARIKOVÁ, 11 let, „Vojtěch - nejvzdělanější muž“, BIGY Bohosudov

IV. kategorie

2. místo: Eliška Kučerová, 17 let, „Legenda Aurea“, Příchovice (SPgŠ Liberec)

V. kategorie (ZUŠ):

13. místo: Markéta KUBÁLKOVÁ, 14 let, Dům dětí a mládeže Ústí nad Labem

V duchu smíření

V sobotu 1. března 1997 se v Kadani, v refektáři bývalého františkánského kláštera u 14 sv. Pomocníků, konala významná ekumenická událost. Bratr František J. Holeček, sekretář tzv. husovské komise při ČBK, proslovil přednášku na téma „Jan Hus, svědek Kristův. Podněty pro dnešní ekumenické hnutí.“ Poté následovala živá rozprava. Přítomno bylo více než čtyřicet sester a bratří ze všech křesťanských obcí v Kadani, tj. z církve pravoslavné, československé husitské, českobratrské evangelické, jednoty baptistů, církve bratrské a církve římskokatolické. Toto setkání přispělo k dalšímu poznání mezi křesťany různých tradic a stalo se tak malým příspěvkem i k letošnímu Roku smíření.

Petr Hlaváček
Kadaň

Liturgické postoje

Všechno, co děláme při mši svaté, má nějaký svůj význam. I to, zda právě klečíme, stojíme, poklekáme... Všechny liturgické postoje něco znamenají a něco vyjadřují.

Stání

Stání znamená být připravený a bdělý. Stojí se třeba na stráž - kdo stojí, nespí, ale je připraven na cokoliv. Když k nám mluví někdo, koho si vážíme, postavíme se, abychom mu vyjádřili úctu. Kdo jí si zaslouží, aby mu byla neustále prokazována úcta, než právě Bůh, který k nám promlouvá ve svém evangeliu? Tím,

že se postavíme, vyjadřujeme nejen ochotu poslouchat, ale i vykonat to, co je Bohu milé!

Při stání, pokud nic nedržíme, máme ruce sepjaté. Stojíme rovně a vzpřímeně, o nic se neopíráme, zbytečně se neklátíme.

Sezení

Vyjadřuje vnitřní postoj klidu - nervózní člověk nevydrží chvíli sedět na jednom místě. Když přijdeme k někomu na návštěvu, posadíme se - máme čas, nikam nespěcháme. Když sedíme v kostele, také nikam nespěcháme, máme čas na Ježíšovo poselství, chceme mu v klidu naslouchat.

Když sedíme, ruce máme položeny na kolenu, kolena i chodidla zůstávají u sebe. Zada jsou rovná, nepředkláníme se, ani se zbytečně neohlížíme kolem sebe.

Pokleknutí

Znamená pozdrav, je znamením naší úcty k Pánu - kdykoliv procházíme kolem Jeho příbytku - svatostánku, pozdravíme ho pokleknutím. Stejně jako na začátku a na konci mše sv.

Poklekáme na pravé koleno, ruce zůstávají sepjaty, neopírají se o koleno, tělo je vzpřímené.

Před pokleknutím se vždy zastavíme, nikdy nepoklekáme za chůze. Ministranti, kteří drží v ruce svíčky, kříž nebo kadidlo, nepoklekají (s výjimkou okouřování Nejsvětější svátosti).

Klečení

Klečením se vyjadřuje modlitba a klanění se Bohu. Kdo klečí, je pokorný a uznává svoji hříšnost.

Tělo je rovné, paty zůstávají u sebe. Ruce jsou sepnuty, nikam neotáčíme hlavu. Nikdy nesedíme na patách.

Úklon

„Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.“ Klaníme se někomu... Vyjadřujeme mu svoji úctu. Úklonem zdravíme oltář - nejdůležitější místo v kostele v průběhu mše. Při slovech „Skrze Ducha svatého přijal ... stal se člověkem“ ve vyznání víry se také ukláníme.

Lektorské minimum

Důstojnost lektorské služby

Od té chvíle, kdy přistoupíš k ambonu, až než od něj po slovech „Slyšeli jsme slovo Boží“ odejdeš, je na tebe soustředěna pozornost celého společenství, které se sešlo na mši svaté. Všichni do jednoho ti naslouchají a soustředí se na to, co říkáš. Vždyť tvými slovy promlouvá Boží slovo obsažené v Písmu svatém. Tvá ústa se v tu chvíli stávají Božím nástrojem.

Není to důvod k radosti? Rozhodně ano. A co třeba k zamyšlení? Napadlo tě někdy, že ta samá ústa, která při mši svaté zvěstují Boží slovo, dokážou i lhát, vydávat křivé svědectví proti bližnímu nebo jinak ubližovat? Napadlo tě někdy, že po odchodu od ambonu tvoje lektorská služba nekon-

čí? Že tvá ústa mají slovo Boží hlásat i nadále?

Než začne číst kněz evangelium, pomodlí se tuto modlitbu: „Očisti mé srdce i mé rty, všemohoucí Bože, abych byl hoden důstojně zvěstovat tvé evangelium. Amen.“ Nauč se i ty tato slova, a než přistoupíš k ambonu, popros jimi Boha.

Tato formule ti nezajistí bezchybně přečtenou lekci ani nemá smysl ji říkat z povinnosti. Měla by vyjadřovat tvoji vnitřní touhu - být dobrým nástrojem ke zvěstování slova Božího a být této služby hoden.

Předčítat při společné bohoslužbě slovo Boží je uplatněním tvého laického kněžství; je to vskutku kněžská služba. Proto k ní přistupuj s velkou odpovědností a pokorou a raduj se, že smíš sloužit jako lektor.

Malý slovník liturgických pojmů

navikula - lod'ka s kadidlem
nuncius - papežský velvyslanec, zástupce Sv. stolce u jiného státu

opat - představený kláštera
ornát - liturgické oblečení kněze na mši sv. v liturgických barvách

ostensorium - monstrance
pacifikál - zdobený kovový kříž, někdy s ostatky svatých

pala - čtverec potažený látkou, slouží na přikrytí kalicha
papež - zástupce Kristův na zemi, hlava katolické církve, nástupce sv. Petra

patena - obětní misky pro hostie z ušlechtilého materiálu
pedum - berla, biskupská pastýřská hůl

pektorál - biskupský kříž

stránku připravil -iž-

Zkus odpovědět

1. Knihy letopisů se jmenují také

- a/ Paralimponenon
- b/ Kniha Rodopisů
- c/ Paralipomenon

2. Ministrant, který drží biskupskou berlu, se nazývá

- a/ insignář
- b/ pedista
- c/ baxulusta

3. Svátost nutná ke spáse je

- a/ křest
- b/ svátost pokání
- c/ pomazání nemocných

4. Při proměňování věřící v kostele zpravidla

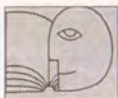
- a/ stojí
- b/ klečí
- c/ zpívají

5. Presbyter je

- a/ biskup
- b/ jáhen
- c/ kněz

Správná řešení: 1c, 2b, 3a, 4b, 5c

Předběžné oznámení:
V sobotu 21. června se bude v Litoměřicích konat Ministrantský den. Při tomto setkání proběhne zároveň jáhenské svěcení bohoslovců litoměřické diecéze. Přesnější informace přineseme v příštím čísle.

O pravé mariánské úctě

Výjimečně přerušíme naše katechismová zamyšlení nad modlitbou Páně a v květnovém čísle obrátíme svou pozornost k Panně Marii. Jde nám totiž o to, abychom následovali Krista co nejdokonalěji a Ona nám může prospět nejvýznamněji.

Proti antickému ideálu domnělé lidské velikosti a hrdosti vyniká v křesťanství pokorný postoj Panny Marie. Ten je určující v našem vztahu k Bohu, vždyť „jenom jediný je dobrý“, od Něho pochází všechno dobro, naše osobní blaho a naše vlastní dobré skutky. Tajemství lidské úspěšnosti, lidského životního naplnění a radosti je závislé jen na Boží milosti, kterou přijímáme pokorou: „Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává svou milost“ (1 Petr 5,5).

Nejlepší vzor

Nejlepším vzorem pokory, ba dokonce účinnou podporovatelkou našeho pokorného vztahu ke Kristu je Panna Maria. Navíc, jak sv. Maxmilián M. Kolbe zdůrazňuje, Maria má zásadní význam jako náš vzor a naše cesta ke Kristu, ale především je cestou Krista k nám. Je tomu tak, protože Bůh to svobodně tak ustanovil. Ji si vyvolil za Bohorodičku, Matku Spasitele, jí svěřil celou církev, aby byla lidským nástrojem Ducha svatého při rozdělení prvotní milosti vykoupení i všech dalších milostí, které chce Bůh lidem udělit.

V těchto týdnech začne v Římě druhé mezinárodní sympozium, které připravuje již zcela podrobné podklady k tomu, aby Svätý otec neomylně vyhlásil mocí svého nejvyššího učitelského posláním v Církvi, že Panna Maria je Prostřednice všech milostí.

Co říká koncil o Marii

II. vatikánský koncil zdůrazňuje, že mariánská úcta jen podporuje spojení s Kristem, a to těmito slovy: „Mariina mateřská úloha vůči lidem nikterak nezaštiňuje ani nezmenšuje toto jediné prostřednictví Kristovo, nýbrž ukazuje jeho sílu. Celý spasitelný vliv blahoslavené Panny na lidi neplyne totiž z nějaké nutnosti, nýbrž jediné z Božího svobodného rozhodnutí a z nadbytku Kristových zá-

sluh, opírá se jen o jeho prostřednictví, na něm naprosto závisí a z něho čerpá celou svou sílu. Nijak však nepřekáží přímému spojení věřících s Kristem, nýbrž jen podporuje.“ (Lumen gentium, č. 60)

Cisterciácká úcta

Během tisíciletých dějin církve se můžeme setkat s nesčíslnými svědky Marii na blahodárného vlivu na osobní posvěcení. Každý řeholní řád pěstuje zvláštní úctu k Panně Marii. V naší diecézi máme v Oseku cisterciáky. Jejich zakladatel, sv. Bernard z Clairvaux, je uznáván jako „mariánský pěvec“. Každý cisterciácký kostel je zasvěcen Panně Marii. Kdo známe oseckého opata Bernarda Thebese, jeho ohnivá mariánská kázání, jeho měsíční poutě k Panně Marii Fatimské do Mariánských Radčic, jeho kapli s obrazem i sochou Panny Marie a stále hořící svíci k její cti, těžko si budeme myslet, že mariánská úcta je vedlejší a bezvýznamná nebo že růženec a mariánské obrázky jsou jen pro slaboduché a nevzdělané.

Papež a sv. Grignion z Montfortu

V dnešní době pozoruhodně roste vliv jednoho z největších mariánských ctitelů, sv. Ludvíka M. Grigniona z Montfortu. Jeho pojednání „O pravé mariánské úctě“ je jedním z nejznámějších spisů o Panně Marii vůbec. Učitelský úřad Církve a papežové osobně doporučovali jeho knížku. Současný Svätý otec si dokonce za své papežské heslo vybral Grignionovu krátkou zásvětnou modlitbu Totus tuus: Jsem celý tvůj a všechno, co mám, je tvé, můj milý Ježíši, skrze Marii, tvou svatou Matku. A v rozhovoru s A. Frossardem čteme papežovo osobní vyznání: „Četba pojednání O pravé mariánské úctě znamenala obrat v mém životě. Nejdříve jsem měl obavy, aby mariánská úcta neodváděla křesťany od úcty ke Kristu a neupírala mu jeho oprávněné místo, a když jsem přečetl pojednání Grigniona z Montfortu, zjistil jsem, že je to jinak. Náš niterný vztah k Matce Boží je výsledkem našeho začlenění do tajemství Kristova.“

Jan Pavel II. také svou mariánskou en-

cyklicku uzavírá zmínkou o sv. Ludvíkovi M. Grignionovi: „Mariánská spiritualita a jí odpovídající zbožnost nalézá také přebohaté prameny v dějinné zkušenosti osob a různých křesťanských společností, žijících v různých generacích a národech na celém světě. V tomto ohledu rád připomínám mezi mnoha stoupeneci a učiteli této spirituality postavu svatého Ludvíka Maria Grigniona z Montfortu, který doporučuje křesťanům zasvěcení Kristu skrze Marii. Vidí v tom účinný prostředek, aby věrně plnili křestní závazky. S radostí musím zdůraznit, že ani v naší době nechybějí projevy této spirituality a zbožnosti“ (Redemptoris Mater, č. 67).

P. Faber v předmluvě k jednomu z prvních cizojazyčných vydání Grignionova pojednání píše:

„Je málo lidí 18. století, kteří by měli tak silně vtisknuty známky muže Boží Prozřetelnosti jako tento druhý Eliáš, misionář Ducha svatého a Panny Marie. Celý jeho život byl projevem svatého bláznovství kříže. Jeho kázání, spisy a rozmluvy byly plné proroctví a předvídaní posledních časů Církve, když prohlašoval, že přináší od Boha věrohodné poselství o větší úctě, širším poznání a vroucnější lásce k Panně Marii i o niternějších vztazích, které k ní lidé budou mít, až se bude blížít druhý příchod jejího Syna.“

Bůh si výslovně přeje větší, širší, ryzejší a docela jinou úctu ke své pozeňané Matce. Nemyslím, že by existovalo výbornější a mocnější dílo, abychom dosáhli tohoto cíle, než prosté šíření této zvláštní mariánské úcty ctihodného Grigniona z Montfortu. Kdyby byla Maria více známa, nebylo by tolik chladu k Ježíši! Kdyby Maria byla více známa, jak šťastnější, jak světlejší, jak méně světlejší bychom byli a jak bychom dokonaleji byli živými obrazy našeho Pána a Spasitele, jejího drahého Božího Syna!“

Nový český překlad s poznámkami, světcovým životopisem a jeho modlitbami připravila Matice cyrilometodějská v Olomouci jako dárek Svätému otci pro radost a pro povzbuzení při jeho třetí návštěvě naší země. Kniha se včetně sešitového doplňku modliteb prodává za 85,- Kč.

Přečtěte si ...

Ernle Bradford, Řádoví rytíři, Zvon 1996, 112,- Kč

Na začátku 12. století se skupina mladých rytířů a kněží rozhodla sloužit Mistrům tím, že se dá do služeb chudých, nemocných a nuzných lidí a bude bránit křesťanství a církve proti tehdy útočnému islámu. Toto společenství, které se stalo brzy řádem, se rozšířilo rychle po celé Evropě a asi od r. 1150 zakotvilo i u nás. Tento řád, jehož plný název je Suverénní vojenský a špitální řád sv. Jana Jeruzalémského z Rhodu a Malty a který je znám pod kratším názvem maltézkých rytířů, působil donedávna i na území naší diecéze.

Stručné, ale výstižné dějiny tohoto řádu z pera Ernleho Bradforda oživují drama a hrdinskou odvahu maltézkých rytířů v zápase proti islámu. V době, kdy řád byl na vrcholu moci, jeho rytíři ochránili Evropu před náporom sil osmanské říše a před berberskými piráty. Řád je však atraktivnější dnes víc než kdykoliv ve své devítisetleté historii. Charitativní činnost řádu je nyní rozšířena po celém světě. Kniha je doplněna dějinami českého velkopřevorství.

Bruno z Querfurtu, Život svatého Vojtěcha, Zvon 1996, 75,- Kč

Letošní rok je rokem sv. Vojtěcha, kdy si připomínáme tisícileté výročí jeho mučednické smrti. První světcův životopis byl napsán již dva roky od jeho smrti a po r. 1004 druhý od Vojtěchova současníka a spolubratra sv. Brunona z Querfurtu. A tento životopis vydalo nyní v pečlivé úpravě nakladatelství Zvon.

Scott a Kimberley Hahnovi, Naše cesta do katolické církve, Zvon 1997, 77,- Kč

Kdybych se nyní zeptal kohokoli z vás, jak se stal katolíkem, ne každý by odpověděl, že jsou vlastně katolíky od narození. Nezanedbatelná část katolíků se jimi stala z vlastního rozhodnutí, po delší cestě hledání, bolestného rozhodování. Takovým svědectvím je kniha manželů Kimberley a Scotta Hahnových z USA. V této knize líčí svou dobrodružnou pouť od protestantismu

ke katolické víře. Mluví zde o své vzájemné hluboké lásce, která musela „na cestě domů“ projít krizí a temnotou vzájemného odcizení. Svědectví o těžce vybudované konverzi obou manželů poskytuje čtenáři cenné podněty pro ekumenický dialog mezi katolíky a protestanty a je zároveň výzvou k modlitbě a časté četbě Písma. Kniha se čte jedním dechem.

Stan Telchin, Zrada, Karmelitánské nakladatelství 1996, 58,- Kč

Obdobné téma najdeme i v další knize. Na rozdíl od té předchozí ukazuje, co se může stát s člověkem, který je úspěšný padesátník a je liberární Žid a jemuž jeho dcera řekne, že uvěřila v Ježíše. Autor se opravdově zamýšlí nad svojí židovskou identitou a na tuto cestu za poznáním si vzal Bibli. V recenzované knize nalezneme autorovo svědectví o jeho složitém hledání, na jehož konci pochopí opravdově, kdo je Bůh Izraele a kdo je Ježíš z Nazareta a kdy zjistí, že Ježíše lze přijmout za Mesiáše a že on sám může přitom zůstat věrný svému národu.

Jan Pavel II., Dar a tajemství, Nové město 1997, 115,- Kč

V loňském roce slavil Sv. otec svoje padesátileté dkněžské jubileum a k tomuto výročí vydal knihu Dar a tajemství. Rádio Vatikán z ní četlo na pokračování a my máme nyní možnost si tuto knihu přečíst celou.

Křížová cesta, Karmelitánské nakladatelství 1997, 78,- Kč

Na Velký pátek r. 1996 konal Sv. otec v Koloseu křížovou cestu na text sarajevského arcibiskupa Vinko Puljiče. V tyto dny se na našem knižním trhu tato Křížová cesta objevila s reprodukcemi obrazů křížové cesty z kostela v Kostelním Vydří.

Karel Čapek, Devatero pohádek, Albatros 1997, 150,- Kč

Ještě vás chci upozornit na kouzelnou knihu Karla Čapka Devatero pohádek s neméně kouzelnými ilustracemi Josefa Čapka.

-mela-

Jubilea v květnu

P. Jiří Veith - dne 11. května oslaví své 40. narozeniny

Miroslav Kloz, jáhen - dne 23. května oslaví své 45. narozeniny

Václav Vaněk, jáhen - dne 25. května oslaví své 45. narozeniny

P. Jan Jucha MS - dne 16. května oslaví 5. výročí kněžského svěcení

Kanovník Václav Červinka monsignorem

Kanovník litoměřické katedrální kapituly P. Václav Červinka byl Sv. otcem Janem Pavlem II. jmenován papežským prelátem - monsignorem. Toto jmenování bylo slavnostně vyhlášeno 23.4. 1997 otcem biskupem při mši sv. v litoměřické katedrále sv. Štěpána.

Jubileum sestry Lucie

Velkým dnem byl pro sestru Lucii Davovou z Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje 3. duben 1997, kdy oslavila své 75. narozeniny.

Krásnou oslavu prožila v kruhu svých spolusester a studentů z Teologického konviktu, kteří přišli popřát obětavé sestře se svým rektorem Mons. Františkem Koutným a dalšími kněžími.

Sestra Lucie je neustále svěží a s radostí zastává službu sakristiánky v katedrále a šije paramenta. Za dobu dlouholetého působení v Litoměřicích ušila nespočetné množství liturgických rouch, počínaje štolami a konče mitrami pro naše biskupy.

Milá sestřičko, k vašemu jubileu vám všichni přejeme hojnost Božího požehnání, ochrany Panny Marie a zdraví.

Ad multos annos!

Marek Pučálík

Antiochia *Chceme dělat jen nepatrné věci,
ale s obrovskou láskou.
M. Tereza*

**KÉRKONOŠSKÁ
ANTIOCHIA '97**

Co to vlastně znamená:

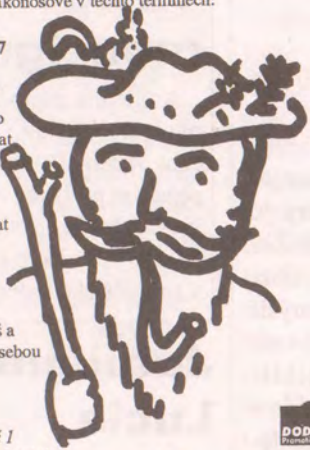
- pořádat rozličné kratochvíle nejen pro sebe, ale i pro místní domorodce;
- spát na faře, vařit na faře, jíst na faře, modlit se (nejen na faře), mýt se (i s měkkým i) též na faře;
- partu mladých odpočívajících nejen studentů starších 14 let.
- Ale čeká nás tam i těžký úkol **ukázat světu jak žijí křesťané** (jako se to podařilo těm prvním křesťanům v Antiochii - viz Sk 11,26).
- Pokud máš na něco nebo na všechno chuť, můžeš to zažít na vlastní kůži v Krakonošově v těchto termínech:

- 1) 6. - 20. 7. 97
- 2) 20. 7. - 3. 8. 97
- 3) 3. - 17. 8. 97
- 4) 17. - 31. 8. 97

Nebudou-li ti tyto termíny vyhovovat můžeš přijet i mimo ně, ale hlavně nezapomeň napsat (co nejdřív)

- kolik ti je,
- odkud jsi,
- kdy a na jak dlouho přijedeš a
- koho vezmeš s sebou na adresu

*P. Jiří Šlégr
Boženy Němcové 1
549 41 Cervený Kostelec
nebo mezi 8. a 20. h SEČ
televolej na
0441/63 12 24*

DODO

Antiochia

V sobotu před Hodem Božím svatodušním
17. května 1997
se koná

vikariátní pout' na Květnově

(v blízkosti Blatna u Chomutova)
během které bude otec biskup Josef Koukl
udělovat svátost biřmování

program: 9,30 hod. - Modlitba sv. růžence
na schodech před kostelem
10,00 hod. - Slavnostní mše svatá
a po jejím skončení malé občerstvení

Odjezdy autobusů:

Kláštevec - 8,00 hod.

Kadaň - 8,30 hod.

Chomutov - 9,00 hod. (od lázní)

Litvínov - 8,00 hod.

Most - 8,30 hod.

Jirkov - 8,45 hod.

XII. Světový den mládeže Paříž 18.-24.8.1997

Svatý otec zve na Světové setkání mládeže také tebe! Pokud se chceš setkat s mladými lidmi z různých zemí světa a prožít nádhernou atmosféru radosti a pokoje při setkání s papežem Janem Pavlem II., pak přijed do Paříže.

Budeš-li chtít pomoci s přípravami celého setkání, můžeš do Paříže přijet už dřív. Od 14.8. bude probíhat přípravná etapa na světové setkání.

Věk: 18-35 let, případně 16 let se zodpovědností někoho staršího. Předpokládaná cena: asi 4000,- Kč.

Chceš-li se zúčastnit Světového setkání se Sv. otcem v Paříži, pak pošli do 5.5. 1997 na Diecézní centrum mládeže přihlášku s uvedeným jménem, rodným číslem, číslem pasu, bydlištěm, telefonem, tvým vikariátem a diecézí.

Adresa: Diecézní centrum mládeže, Dómské nám. 10, 412 01 Litoměřice, tel. 0416/2121

Srdečně zveme všechny děti nejen libereckého vikariátu na

VIKARIÁTNÍ DĚTSKÝ DEN,

který se bude konat

24.5. 1997 od 9,30

v Liberci u kostela U obrázku.

Připraveny jsou hry, soutěže, malé občerstvení a samozřejmě spousta výher a sladkostí.

Ctitelům sv. Zdislavy připomínáme, že se blíží její svátek - 30. května!

Do vyčerpání zásob můžeme ještě nabídnout

MEDAILI

Na líci s portrétem sv. Zdislavy a nápisem: "Svatého života - paní Zdislava". Na rubu: emblém a nápis: Dominiánský klášter Jablonné v Podještědí.

Průměr medaile je 29 mm - povrchová úprava zlacením. Dodáváme v plastové dárkové krabičce s modrým polštářkem.

K dostání v sakristii baziliky Sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí nebo na dobírku na adrese:

Propagcentrum

Na Výšině 15

466 01 Jablonec n.N.

Samotná medaile Kč 55,-, s náhrdelníkovým řetízem Kč 75,-. S ohledem na zvýšené poštovné doporučujeme: domluvit se s přáteli na společné objednávce.